

Студијски програм/студијски програми: Докторске академске студије биомедицинских наука		
Назив предмета: ПСИХОЛОГИЈА КОМУНИКАЦИЈЕ		
Наставник: Војислава В. Бугарски Игњатовић, Татјана З. Крстић, Нина Р. Бркић Јовановић		
Статус предмета: изборни		
Број ЕСПБ: 5		
Услов: -		
Циљ предмета Основни циљеви едукације из Психологије комуникације су упознавање студената са: <ul style="list-style-type: none"> - основним појмовима о природи, структури и процесима комуникације; - принципима опажања особа током комуникације ; - карактеристикама вербалних и невербалних порука и значаја процеса слушања у јавној комуникацији - упознавање студента са свим различитим типовима интервјуа његовим карактеристикама и начинима спровођења - упознавање студента са карактеристикама тимске комуникације у малој групи и у организацији - упознавање студента са карактеристикама јавног наступа у академском окружењу - упознавање студента са карактеристикама масовне комуникације и нових технологија - упознавање студента са методама истраживања улоге и ефеката комуникације у области биомедицинских наука; 		
Исход предмета Очекује се да након похађања овог предмета студент демонстрира: <ul style="list-style-type: none"> - познавање и разумевање природе, структуре и значаја комуникације - познавање савремених комуникационих образаца у области биомедицинских наука - познавање и разумевање принципа и значаја јавног наступа у оквиру академске заједнице Очекује се да након похађања овог предмета студент буде способан да <ul style="list-style-type: none"> - примењује принципе тимског рада; - примењује вештине комуникације у ситуацијама преговора или решавања конфликта; - ефикасно комуницира са различитим партнерима који се појављују у биомедицинском окружењу 		
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> <ol style="list-style-type: none"> 1. Основни елементи комуникације. Опажање особа. Однос вербалних и невербалних порука. Важност процеса слушања. 2. Природа интерперсоналне комуникације у контексту биомедицинских наука. Етика и комуникација. Комуникација у тиму. Решавање конфликта. 3. Јавна комуникација – јавни наступ, вештине презентовања. 4. Техника интервјуисања (интервју у здравственом контексту, стратешко интервјуисање, врсте питања, недирективне технике интервјуисања,) 5. Теоријски модели предикције и промене здравственог понашања. 6. Комуникација у организацији и масовна комуникација. Комуникација са медијима. Комуникација са стручном јавности. 7. Нове информацио комуникационетехнологије и комуникација у области биомедицинских наука <i>Практична настава</i> <ol style="list-style-type: none"> 1. Тренинг елемената комуникационог процеса. 2. Тренинг спровођења интервјуа у области биомедицинских наука у складу са професионалним усмерењем студената. 3. Демонстрација вештина комуникације неопходних за успешан јавни наступ у академском и ширем друштвеном окружењу. 		
Литература <i>Обавезна</i> <ol style="list-style-type: none"> 1. Табс С. Комуникација: принципи и контексти. Клио, Београд, 2013. 2. Ђорђевић В., Браш М. Комуникација у медицини. Медицинска наклада, Загреб, 2011. <i>Допунска</i> <ol style="list-style-type: none"> 3. Јањић Б., Петровић М. Вештине комуникације у здравству. Медицински факултет, Крагујевац, 2017. 4. Шулц фон Тун Ф. Како разговарамо: проблеми и решења. Лагуна, Београд, 2018. 5. Мандић Т. Комуникологија: психологија комуникације. 4. изд. Клио, Београд, 2003. 		
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 60	Практична настава (СИР): 45
Методе извођења наставе Предавања. Вежбе (демонстрација практичних вештина, играње улога)		
Оцена знања (максимални број поена 100)		

активност у току предавања: 10

практична настава: 20

усмени испит: 70